

генти връху Душаново то сило царство писани отъ калуѓери тѣ имъ по манастири тѣ, въ новы тѣ времена, увеличавајќи млого Душанови тѣ подвиги, кату сички тѣ легенди и на други тѣ народы. А нови тѣ сърбски писатели, взѣвиши поводъ отъ тѣхъ легенды, извадили сѫ мечтайно то имѧ на Старж Сърбија въ Българија, која простирајќи чакъ до Солунъ и Сѣресъ и мечтајќи завладение то ј!

При сички тѣ тыя усабленыя на Българија тогава, појзви ся раздори и между царско то домородство, и вѫтрѣшнаа върховна власть почна да ся дѣли и кѫса на прѣдѣлы!

Това бѣше въ общѣ състојание то на Българско то царство кога то Турци тѣ почнажаха да нападжат Византийскаја мнимаж вѣкы империја. Положение то же Византийская државы въ него врѣмѧ можи ся изобрази въ кратцѣ слѣднѧя: Вѫтрѣшно неустройство и неурядностъ до най-голѣмъ ст҃пенъ; разкошности и развратности въ двора царски и въ велможи тѣ; женски сплѣтни и вмѣшательства нихны въ граждански тѣ дѣла; калугерска ненаказность на тогавашно то духовенство; разтоштение на приходы тѣ на съкръвините то; непослушность и неубузданость на войнство то; често свалванье на императоры тѣ отъ прѣстола имъ; ту синъ башта да снѣма отъ прѣстола царски, ту внукъ дѣда си, ту отличившъ ся нѣкой си младъ полководецъ да снѣма императоръ си отъ прѣстола, съ помошть тѣ на привързано то му войнство или и на самѣ тѣ императорици, залюбенї въ него! Съ еднаж рѣчъ Византийскаа империа всѣкогы, а най-паче тогава е была хишта на князове тѣ, на Богословски тѣ пусты прѣнья, на развратности тѣ и всѣкогы е была погружена въ най-голѣманж бѣдностъ?

Турци тѣ же, кои то бѣхаж ся усилили и напрѣдвахаж въ Малкѣ Азија и сочѣхаж вѣкы камъ Европа, не можиахаж да пропустїјќи такива едни удобни за тѣхъ обстојательства.